

NEZAVISNI SINDIKAT DJELATNIKA MINISTARSTVA UNUTARNJIH POSLOVA
Independent Union of The Ministry of Internal Affairs of The Republic of Croatia

BROJ: 511-D/66-2015.
ZAGREB, 2. rujan 2015. godine

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
n/r ministar Ranko Ostojić

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**
n/r Orsat Miljenić

PREDMET: PRESTANAK SLUŽBE PO SILI ZAKONA
- dopis, dostavlja se

Poštovani,

Sa odmakom od nekoliko mjeseci od rezultata istrage provedene u državnoj službi od strane Ministarstva uprave, a u kojoj je otkriven veći broj državnih službenika koji rade iako su imali pravomoćne sudske presude po kojima su prema Zakonu o državnim službenicima trebali dobiti otkaz po sili zakona, smatramo potrebnim osvrnuti se na ovo osjetljivo pitanje te iznijeti naša iskustva stečena prilikom pomoći članovima. Prvenstveno stoga što ostaje dojam da nakon što su zatečeni službenici u narednim danima ostali bez posla problem smatra riješenim, dok je stvarno stanje puno složenije, pogotovo kada su u pitanju policijski službenici.

Dok navedeni razvoj događaja nije sporan za one policijske službenike koji su počinili kaznena djela za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti, on je i više nego upitan za policijske službenike čije su osuđujuće presude donesene na temelju privatnih tužbi. Posebno u slučajevima nakon što je od strane Ministarstva unutarnjih poslova utvrđeno da nije bilo nepravilnosti u njihovom postupanju te da su sredstva prisile upotrijebljena opravdano i zakonito. Posljedica je to povezivanja odredbi o prestanku službe Zakona o policiji sa odredbama o prestanku službe Zakona o državnim službenicima, čime se nije uvažila specifičnost policijske službe u odnosu na druge državne službe. To se prvenstveno odnosi na činjenicu da je policija represivni aparat i sama priroda takvog posla podrazumijeva dolazak u konfliktne i opasne situacije te je nerazumno u oba slučaja primjenjivati jednake kriterije na prestanak državne službe. Razlog je što su kriteriji Zakona o državnim službenicima suviše strogi. Kaznena djela koja dovode do prestanka državne službe po sili zakona su jednaka onima koja predstavljaju zapreku za prijam u državnu službu te nisu navedeni prema težini, nego prema skupinama. Pobrojane skupine čine veliku većinu kaznenih djela iz posebnog djela starog Kaznenog zakona (12 od 17 skupina). To znači da će i za najblaži oblik većine kaznenih djela, sa izrečenom najblažom kaznom, policijski službenik izgubiti posao ako ona odgovara nekoj od navedenih skupina.

Da se jednaki kriteriji ne mogu primijeniti proizlazi stoga iz samog opisa posla i službe. Situacije sa kojima se policijski službenici u obavljanju svojeg posla svakodnevno susreću, jedan državni službenik koji radi u uredu, možda za života nikada neće morati doživjeti. To naravno ne znači da bi se policijskim službenicima trebalo tolerirati činjenje određenih kaznena djela, ali pošto policijski službenici nisu zaštićeni od privatnih tužbi, uslijed konfliktnih i opasnih situacija može lako doći do dvojbenih slučajeva, pogrešnih procjena, pa i nenamjernih prekoračenja ovlasti. Ne treba bježati od činjenice da su policijski službenici samo ljudi koju mogu pogriješiti, a gdje je lakše pogriješiti nego u intenzivnim situacijama koje su dio policijskog posla. Takve pogreške treba sankcionirati i smanjiti na najmanju moguću mjeru. No, pitanje je dali je prestanak službe po sili zakona najbolje rješenje za sve slučajeve?

Smatramo da postoje i drugi, bolji načini sankcioniranja policijskih službenika koji uvažavaju različite slučajeve i težine povreda, a oni ne bi trebali ovisiti o spremnosti oštećene strane na privatnu tužbu! Takvo razlikovanje i uvažavanje specifičnosti policijske službe je napravljeno odredbama Zakona o policiji u kojima se kao razlog za prestanak službe navodi pravomoćno kažnjavanje za kaznena djela za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti, te iznimke od tog pravila. Međutim, zbog povezivanja te odredbe sa Zakonom o državnim službenicima, ona je skoro u potpunosti neutralizirana, te će skoro uvijek u slučaju njegove neprimjene kao razlog prestanka biti Zakon o državnim službenicima. Stoga kriterije za prestanak policijske službe treba razdvojiti u odnosu na ostale državne službe. Baš kao što Zakon o policiji uvažava mogućnost da prilikom zakonite primjene policijskih ovlasti može nastati šteta trećim osobama te ju u takvim slučajevima snosi Republika Hrvatska, jednako tako treba uvažiti da primjena iste može rezultirati i privatnim tužbama, dvojbenim situacijama, pa i pogreškama policijskih službenika.

Kao simptomatični su se pokazali i slučajevi u kojima policijski službenici takve tužbe nisu dovoljno ozbiljno shvatili. Razlog tome je, kao što se pokazalo, to što dosada kaznene presude nisu rezultirale sa prestankom službe, dok neki pojedinci nisu ni bili svjesni da bi takav proces mogao imati za posljedicu gubitak posla, niti su od ikoga bili na to upozorenji. Zbog toga smatramo da bi trebalo informirati i podignuti svijest policijskih službenika oko mogućih posljedica prilikom primjene policijskih ovlasti, ali i njihovu zaštitu u slučajevima kada je utvrđeno da je primjena policijskih ovlasti i sredstva prisile bila opravdana. Zato sugeriramo izmjene i dopune zakonskih i podzakonskih propisa kojima bi se povećala zaštita policijskih službenika u vidu njihovog boljeg informiranja, veće uloge ministarstva, prava na što bolju i kvalitetniju obranu te snošenja troškova postupka protiv neosnovanih tužbi.

Kako s naše strane već određeno vrijeme upozoravamo na problem nezaštićenosti policijskih službenika, smatramo da su protekli događaji to jasno pokazali te da će se uz uvažavanje naših prijedloga i kritika pristupiti konkretnom rješavanju tog problema.

S poštovanjem,

PREDsjEDNIK NSD MUP-a

Zdravko Lončar

O tome obavijest: članovima sindikata, povjerenicima